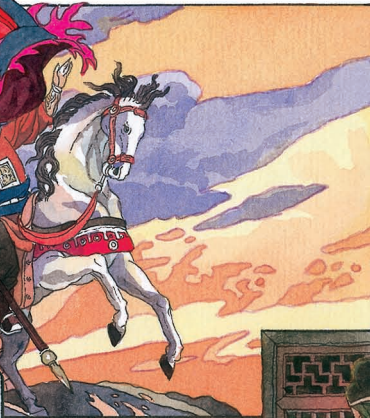

Bảy giờ tại làng Ràng (xã Dương Xá, Thanh Hoá ngày nay) một bộ tướng cũ của họ Khúc là Dương Đình Nghệ đã dựng cờ đậy nghĩa. Họ Dương đã chiêu mộ được hơn 3000 nghĩa binh là “Nghĩa tử chí binh” (Đạo quân con nuôi), và hào kiệt trong thiên hạ nô nức về tụ hội.

Ngô Quyền giờ đây đã là một dũng tướng, đem quân từ Đường Lâm vào làng Ràng.

Chào đón chàng trai Đường Lâm, không chỉ có hào trưởng đất Dương Xá mà còn có cả nàng Dương Thị Như Ngọc, con gái yêu của Dương Đình Nghệ. Quý trọng tài đức của người tướng trẻ, Dương Đình Nghệ đã gả con gái cho chàng.

Năm 931 Dương Đình Nghệ đem quân từ châu Ái (Thanh Hóa) ra Giao Châu (đồng bằng Bắc bộ). Ngô Quyền lĩnh án tiên phong đánh đầu thắng đỏ. Thành Đại La đang bị giặc chiếm, đã hiện ra trước mắt nghĩa quân.

Nghĩa quân của Dương Đình Nghệ trùng điệp vây thành Đại La. Tướng giặc Lý Khắc Chính gắng ra giao chiến. Đòn sấm sét giáng vào kẻ thù: Tướng giặc tử trận, quân tan vỡ. Lý Tiến cuống cuồng bỏ thành cầm đầu chạy theo đám tàn quân về nước.

Vua Nam Hán vội vã phái viện binh do Trình Bảo làm tướng kéo sang. Chưa đến nơi thì thành Đại La đã mất, chúng đang hoang mang chưa biết tiến thoái ra sao thì đã bị Dương Đình Nghệ và Ngô Quyền lập mưu đánh cho tan tành. Trận Đại La thành năm ấy kết thúc oanh liệt.

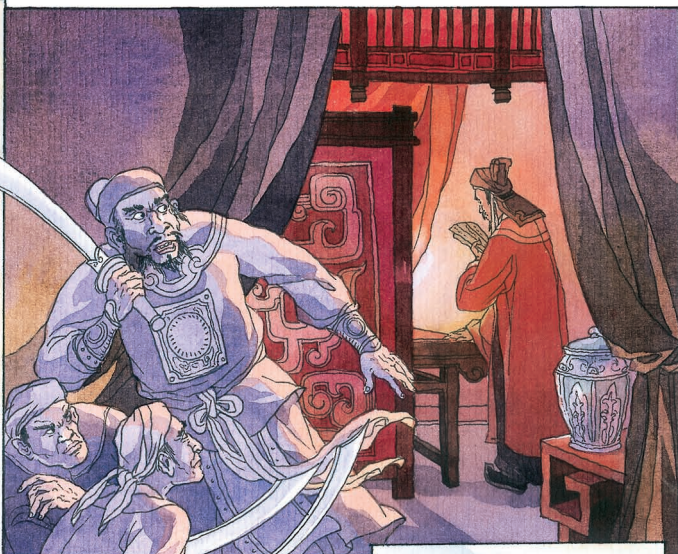
Quân ta đại thắng, nước ta giành được quyền tự chủ. Dương Đình Nghệ tự xưng là Tiết độ sứ đóng giữ Đại La thành và cử Ngô Quyền làm Thứ sử châu Ai.

Ngô Quyền dẫn quân về châu Ai, khoan hòa nhân ái, chăm lo canh tác, rèn quân tích lương, khiến châu Ai trở nên hùng mạnh.

Chưa được bao lâu thì tin dữ đã từ Đại La bay về châu Ái: tên phản bội ở dưới trướng Tiết độ sứ Dương Đình Nghệ là Kiều Công Tiễn, đã lập mưu ám hại chủ tướng họ Dương để cướp quyền! Bấy giờ là năm 937.

Sau khi ám hại Dương Đình Nghệ, tên phản bội Kiều Công Tiễn lập tức vấp phải lòng dân oán thán, binh sĩ căm ghét. Nhưng hấn lo nhất là Ngô Quyền từ châu Ái sẽ đem quân ra hỏi tội.

Lo sợ bị trừng phạt, Kiều Công Tiễn đã trở thành kẻ phản nước hại dân, cho người đi cầu cứu quân Nam Hán.

Lời kêu cầu của kẻ phản thần khiến vua Nam Hán là Lưu Cung cả mừng trong dạ, thật là dịp may hiếm có, vua Nam Hán lập tức cho bàn việc tiến quân.

Nhưng Triều đình Nam Hán lại có người tỏ ra lo lắng. Tước Sùng Văn hầu là Tiên Ích tâu bày: “Nay mưa dầm đã mấy tuần, đường biển xa xôi và hiểm trở. Ngô Quyền là người kiệt kiệt, chớ nên coi thường”.

Vua Nam Hán nghe lời bàn, cả giận mà cho rằng đó là những lời sàm tấu, làm nhục chí tiến quân. Gạt những lời can gián sang một bên, quyết ý ra binh xâm chiếm nước Việt.